

Előfizetési árak

Egész évre	6 frt
Félévre	3 frt
Negyedévre	1.50 kr.
Néptanítók egész évre 4 frttal fizethetnek elő.	
Éves szám ára 6 kr.	

Reklámok olcsó áron szá-
mítatnak.

K A P O S V Á R

Megjelenik hetenkint kétszer: Vasárnap és Csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Kaposvár Zárda-utca 33. sz.
hova a lapot illető minden
nemű küldemények inté-
zendők.

Előfizetéseket
és hirdetményeket a kiadó
megbízásából átvesz Két-
helyi Miksa könyvkereske-
dése is.

Jótekonyság.

Igy tél elején egyszerre felpezsdül a társadalmi élet. Megdobban a szív abban a nagy testben, melyet úgy szeretünk nevezni, hogy »társadalom«. S mert ez a fogalom a maga ruganyosságával tág határai közé felöleli mindazt, a ki létezik s mindenekelőtt azt, a ki létezni akar, a társadalom vezetőinek ébredésre hívó hangja egyszerre visszhangot kelt mindenfelől. És a nélkül, hogy tudnák miként, készen van az »idény«, melyről az áradozó napi kritika siet konstatálni, hogy fénye elhomályosít minden egyebet.

Akcióba lép az egyetek raja. Valamennyinek a buzgalmát a nemes, a jótekonny cél fokozza, hatványozza. Ki akarna elmaradni a jótekonyság munkájából? Ki ne sietne enyhíteni a nyomoron; könyveket letörölni, éhezőkön segíteni, meleg szobát szerezni a fázóknak, ki ne tartaná magasztos hivatásnak? És ki maradna el onnan, a hol e hivatás előmozdítása érdekében énekelnek és zenélnek, előadást és tablót rendeznek, tánczolnak és közvacsoráznak?

Természetesen nem marad el senki. A mi rendén is van mindaddig, míg az »idény« tul nem hatalmaskodik az idegeinken és az erszényünkön; de a mi bizony nagy bajt okoz annak a szegény »társadalom«-nak, a melyikre a Wekerle adóinál is majd sulyosabbat ró a városi élet pezsgése s a melyik sokszor nélkülözése árával fizeti meg az idény fényét.

A dolog úgy áll, hogy kevesen vagyunk és nagyon sokat művelünk. Különböző célokat követő egyleteink kevés kivétellel ugyanabból a körből toborzzák hiveiket; ugyanaz a néhány száz ember képezi minden közczélú, jótekonny, társadalmi működés törzsszlopát s ezeknek annyiszor kell emberbaráti szeretetünknek társadalmi állásukhoz mért kifejezést adni, ahány egylet az idén fényessé tétele érdekében kitzüzi zászlaját.

Ez a néhány száz ember tulnyomó részében nem tartozik a Krózusok közé. Talán elégje van arra, hogy tisztességesen éljen és azonfelül szórakozásokra és jótekonyságra is fordítson valamit, de nem rendelkezik annyival, hogy egy hosszú idény minden jótekonny akcióját végig művelje. Pedig végig kell művelnie. Ha garczon, nem maradhat el egy bárlól, egy estélyről, egy hangversenyéről. Hisz ez öngyilkossága volna. Ha fiatal felesége, ha családja van: a lányos apa kénytelen végig kitartani a parketten, bár fináncziái egyensúlyának

rovására is. Mert épen kevesen vagyunk, nemcsak azok tűnnek föl, kiket a riporterek »ott láttak«, de még inkább, azok, a kiket nem »láttak ott«. A minnek aztán a — hogy is mondjuk, — nos igen, a társadalmi következményeiről nem kell beszélnünk azoknak, a kik a »társadalom« ama tagjai közé tartoznak, kikről épen szó van.

Röviden: a mi jótekonyságunk gyakorlásának nagy ára van. Egész humanitárius akciónk berendezése nem áll arányban a mi átlagos viszonyainkkal, nem vet számot azzal a közönséggel, melynek zömére, mint tényezőre támaszkodik. S mialatt fölségitni indul a szegényt, szegénynek tenni segíti magát a segítőt.

Azonfelül a mi jótekonyságunk nagyon drága. Hogy tiz krajczárt adhasunk az éhezőknek, forintokat kell bevinnünk, mert a rendezés sokba kerül. Azt mondják a rendezők: nem adnak pusztá kérés szóra tiz krajczárt azok, a kik ostromolják a pénztárt forintjaikkal, ha eljön a »fölemelt hejyarak« napja. Megengedjük, hogy vannak, kire ez igaz. De nem az általában. Mert ez az ostrom maga nem symptoma, csak következménye egy ferde szokásnak, mit ugynevezett társadalmi törvénynek tett a kisvárosias fölfogás. Az ott kell lenni szokásának. Nem szívesen, de kénytelenül ostromolják azokat a lasszakat; nem mohósággal, de kötelességből írják alá a nagyobb summákat a gyűjtőiveken azok, kiket a mi magunk fölött hatalommá tett társadalom elítél, számúz a szereplés teréről, ha nevük szívük nincsen ott, a hová a többiekét összegyűjté a lelemény és rábeszélő szép szó. Nincsen ez így jól. Közczélt, emberbaráti tevékenységet előmozdítani erkölcsi kötelessége mindenkinek, ez igaz, senkinek se szabad fukarnak lenni ott, hol a nyomor enyhítéséről van szó, hisz minél nagyobb a városi élet külső fénye, annál több inség lakik annak az árnyában. Nem is szólunk a humanitás ellen. Büszke legyen rá közönségünk, hogy sok jó, sok üdvös czélt mozdít elő a saját erejéből. Óhajtjuk, mozdítson elő a jövőben is. Mozdítsa elő egyik ezt, másik azt hajlama, tehetsége szerint. De nem kívánjuk mindenkitől, hogy mindent előmozdítson. Mert elvégre, maholnap soknál is több egylet működése oda vezet, hogy az a »társadalom«, a melyre valamennyien apellálnak, védelemre szorul.

Most, mikor készülnek a tél eseményei, nem árt, ha azok, a kik kezükben tartják a közczélú társadalmi tevékenység vezetésének fonálát, egy kissé gon-

dolkoznak az elmondottakon. Be fogják látni, hogy igazunk van, mikor azt mondjuk, hogy gyakoroljunk jótekonyságot, de ne áldozzuk fel magunkat a jótekonyság gyakorlásának bevett formáiért.

Igy leszünk igazán jótekonnyak, s így törölhetjük le a szenvedők könyeit.

V—i H—p.

— Arra a hirre, hogy az igazságügyi minister a bírák és bíróságok számát szaporítani akarja, mindenfelé mozgolódnak a vármegyékben, hogy az új járásokból jusson nekik is. Evégből több helyen értekezleteket, sőt rendkívüli t. h. bizottsági gyűléseket tartanak, melyekből deputációkat küldenek a miniszteriumokba, nehogy a járások kikerekítése alkalmával róluk eifelejtkezzenek. Tény, hogy az ily czélú mozgolódásnak most is van az ideje, mert ha a járások szaporításának terve csakugyan komoly, akkor idején kell eljárni a kérelmek és információkkal, s nem már akkor, midőn a tervezet a bel- és igazságügyi ministeriumokban elkészültek. Nálunk ugyan már régi óhajítás a barcsi és kadarkuti, vagy nagybajomi járás, de azért nem mozdul senki, még az érdekelt vidékek se. Majd aztán boszankodunk és panaszkodni fogunk, hogy dacára temérdek feliratainknak — melyek bizonyára már meg is mohosodtak a ministeriumok levéltáraiban — ránk se herit a kormány.

— Az országos egészségügyre vonatkozólag az egyes vidékekről felhangzó számtalan panasz — mint értesülünk — arra bírta a belügyminisztert, hogy az egészségügyi szolgálatot oly alapra fektesse, a mely a közegészségügyi viszonyok általános javulásra és különösen a járványok ellen való védekezés sikerességére nagyobb reményt nyújt. A belügyminiszteriumban ugyanis nyolcz országos közegészségügyi felügyelői állást szerveztek. Az egész ország területét pedig a geográfai fekvés és a népességi viszonyok szerint hét közegészségügyi kerületre osztották fel. A nyolcz felügyelő közül hét egy-egy ily kerületet egészségügyi viszonyaink állandó felügyeletével és ellenőrzésével van megbízva. Ez az ellenőrzés részben a központból történik, de másrészt a felügyelők tartoznak kerületeiket évenként kétszer beutazni, hogy kerületük viszonyaival a helyszínén is megismerkedhessenek és a kerületből kapott jelentéseket ellenőrizhessék. Járvány vagy egyéb rendkívüli esetek idején a felügyelők kötelesek kerületeikben tartózkodni és a miniszteriumból érkező utasítások pontos keresztülviteléről gondoskodni, illetőleg ezt a helyszínén ellenőrizni. Abban időben pedig, a mikor a felügyelők nem tartózkodnak kerületeikben, a belügyminiszterium közegészség-

osztályában szakaszerü feladatokat látnak el. Ez a felügyelők közül hétnek a munkaprogramja. A nyolczadiknak egész munkássága kizárólag az egyiptomi szembetegség (trachoma) járványszerü terjedésének megadályozására és a járvány megszüntetésére irányul. Az országos egészségügyi felügyelők évi fizetése 2000 forint és 600 forint lakáspénz, de ezenfelül megfelelő uti általánnyt élveznek arra az időre, a melyet kerületükben töltenek.

A héten.

—o— Nagyon kellemes dolog jól táplált, kedélyes és jámbor kath. papokat látni; látásukon szinte felderül az ember gondolkodása s erősen meggyőződik arról, hogy mégis csak okos dolog volt megalapítani az ugynevezett „zsiros plebániákát“, logalább van egész osztálya a társadalomnak, mely gondoktól menten éli világát s megelégedett kedélyével másokat is megvidit, megvigasztal . . .

Csak pár hete annak, hogy Kaposváron is volt ilyen papi konventikum, mely bizony nem csinált itt semmi feltűnést; a publikum azt gondolta, hogy összejöttek egyet tarokkozni a papok, ez az egész.

Pedig hát csak most tudjuk meg, hogy nem éppen kegyes dologról tanácskoztak a mi jó lelkiatyáink, mert: a k a t h o l i k u s n é p p á r t d o l g á b a n t a n á c s k o z t a k s e l h a t á r o z t á k, h o g y m a j d a t a v a s s z a l m e g h o r d o z z á k a k e r e s z t e t a h í v ő n é p k ö z ö t t, s a k k o r a z t á n j a j l a l i b e r á l i s k o r m á n y p á r t n a k S o m o g y v á r m e g y é b e n . . .

Hát biz' nagy fát mozgatnak a tiszte lendő és főtisztelendő urak.

Szinte hajlandók, volnának megrémülni, ha valahol máshol és — nem Kaposváron tanácskoztak volna.

TÁRCZA.

Egy asszony miatt.

— Eletkép —

Három éve mult, hogy anyját eltették oda az ákácok hűvös árnyékába, hol nem bánt senki, hol nem fáj semmi — a néma föld alá . . .

A szegény Andris árván maradt. Arván! mert az apai szív is, mely az előtt oly hévvel szerette, meghült iránta.

Ha kél a hold, ha kél a nap, ha feltűnik a magas ég csillagai, szegény Andrist mindig a szenvedések közt találják. Ritka nap, melyen meg ne kószolná a gonosz mostoha ármánykodása folytán azt a súlyos somfavesztőt, a mely nem egyszer festette hátát pirosra!

Atyja az elvetemült lélek, most is ott tartja a szegény gyermeket bezárva a hűvös kamarában, míg ő a meleg szobában nyugodt lélekkel hever a kéjelem buja ólóján, Mártha asszony karjai közt.

Szegény Andris! egyedüli társa a hü Bodri kutya, mely még az este belépőzött hozzá, és ott nyugszik mellette éjeli takaróján, a durvá pakróczon a lisztes láda tetején — szőrével melegíti kis gazdáját, ki mindig oly jó volt hozzá.

Mindketten alusznak, oly szépeket álmodnak!

Igen. édes az álom, mert keserű az élet.

Kivirradt! a nap első aranysugara a hűvös kamrába szökött, nem vették észre az alvók, csendesen nyugosznak.

Megnyílik a nyikorgó zár — Bóka uram lépett be azon.

Mert hát tudjuk mi már azt tapasztalásból, hogy minden elalszik, elposványosodik, amit itt kezdeményeznek Somogyvármegyében.

Egész sorával szolgálhatnánk a példának.

Egyidőben egy csipetnyi liberális közérzés villanyozgatta a somogyvármegyei kath. papságot; elannyira, hogy a görgetegi coronán el is határozták, hogy a fanatikus és durva Magyar Allam helyett alapítanak egy világra való kath. napi lapot.

De hát elaludt a lelkesedés s a vállalat születése előtt elbukott . . . Somogyban tervezték.

Valamikor volt itt eleven vármegyei közélet is. Ámde meguntuk a „haladást“ és a pártot, mely azt tüzte zészajára. Stipuláltunk tehát olyan szabályokat, hogy elaludt, eliszapolódott tőlük a párt az „örök béke“ meglábolhatlan mocarában, melynek fenekén most ott alszik a minden közügyet ellenőrizni hivatott „közvélemény“, míg felszínén felburjánzott az a sok dudva, melyet a jámbor közönség optimista véleménye szerint most irtogat a miniszteri biztos.

Mi azt hisszük, hogy majd csak kicsorbul az a dudvairtó sarló is — és győz a megstipulált „béke“, melynek csendes levegőjében és mocsáros talajában háborítlanul növekszik tovább, a mi a mocsarat szereti.

Biz a főtisztelendő urak mozgalmában se bizunk; aminthogy attól se tartunk, hogy a — hír szerint — szervezendő k o r m á n y p á r t f o g j a f e l h á z n i a r é g ó t a s i e s t á l ó k e d é l y e k e t.

Mert hát megirta a Somogy kitérő szerkesztője, hogy „olyan a jobbpárti ember,

— Kelj fel te álomszuszék! — kiált gyermekére, ki ijedtében tétovázva ugrott föl helyéről . . . „jó reggelt“ köszön atyjának, ki viszonzással arczul üti az árvát, hogy miért esalta be a kutyát, a kutyának künna a helye. Majd a hü Bodrin rag egyet, mely a nyitott ajtón jönnek látta elmenekülni, míg Andris ezt nem tehetett, ott kellett maradnia a kegyetlen szív, durva ütlegelei előtt.

Sirt, zokogott . . .
— Mi a bajod? kérdé apja mintha nem is tudná a gonosz lélek, hogy mi bántja őt — talán rossz álmod volt, mi?

Andris nem szólt csak zokogott . . .
— No, megnémultál? . . . Andris halgatott.

Nesze egy! nesze kettő és tudja Isten még mennyi következtetést egymás után a keserves ütlegekből, mi közben apja karján fogta őt s berángatta a szobába; egy karéj kenyeret adott neki, mely kovásszá ázott szegény Andris könnyeitől, de azért mégis édes volt!

— Megetted? kell e még?

— Kérek szépen.

— Az bizony a világot is befálná egy percz alatt, szólál meg a gonosz mostoha, ki Andris étvágyát mindig figyelemmel szokta volt kísérni — botot a hátára nem kenyeret; majd elszokik a telhetetlenségtől. Ez is olyan telhetetlen, mint az anyja volt, a ki egész világot felfalta volna máselő, de meg is lakolt érte, kivágta Isten idő nap előtt az élők sorából, betelhetett torka azzal a sok földdel, a mit ráhánytak, no . . . de . . .

— Csitt! egy szót se többet Mártha, a holtat ne háborgasd, tudd meg ha őt bántod, engem sértesz.

No, hisz nem kellett több! Mártha asz

mint a boa constrictor: ha jól lakott, akkor lusta . . .

Pedig hát a jobbpártiak ugyancsak van oka — jóllakva leanni Somogyvármegyében . . .

Egyébként mégis szépen kérjük a főtisztelendő urakat: — ne izéljenek! . . .

Elvégre is, nincs sebb a békességnél, aztán meg az alvó boa constrictort se jó nyugalmában háborgatni, mert nagyon erős étvágya van. Főkép mikor olyan étlappal ingerlik, minő a tehérvári program, melyben a „keresztény családok vagyonáról“ is van szó, melyet meg akarnak védelmezni.

Mert hát olyan keresztények is vannak, kiknek a családi vagyonát csak akkor lehetné sikeresen megvédelmezni, ha előbb a d n á n a k n e k i k . . .

De miből?

Nos hát csak kérdezzék meg a családi vagyon hiányában szűkölködő keresztényeket, majd azok kijelölnek néhány szép nradalmat Somogyvármegyében! . . .

Bizony csak jobb lesz békében tarokkozni a coronákon, mint politikai programokat fundálni, melyek csak haszontalan izgalmakat csinálnak egy időre — aztán somogyi szokás szerint, elnyugosznak a „béke“ malasztos ölében örökre . . .

Hirek.

* Ministeri biztos. Napok óta tart a vizsgálat Kaposváron a vármegye házánál építési ügy mint a város háznál; a vizsgálat eredményéről ma még szó se lehet, miután az felüleli az adminisztráció minden ágát, sőt megvizsgál a ministeri biztos egyes panaszokat is. Kedden Széll Ignác min. tanácsos a csurgói főszolgabíró és községi jegyző irodáit vizsgálta meg, hol mindent

szony e pártoló szavak hallatára a legfelsőbb hangra stimmelte nyelve rokkáját, hadart-pedert össze-vissza mindent átkot gyalázatot, a mi csak nyelvére jött, minduntalan kiemelvén, hogy ime kilátszik, miszerint a megboldogultat Bóka uram jobban szerette, mint őt, kit úgy látszik csak zivességből vett feleségül . . .

— Nem! Mártha nem! én téged ép úgy mint azt . . . de . . .

De bizony a rokka pergése nem engedte szóhoz jutni Bóka uramat, ki türelmét veszítve, hogy a bajon segítsen, egyet legyingett balkezével, a mely éppen Mártha asszony hávtól piruló arczának talált.

Köd előtte, köd utánna, mint a tünevény, oly gyors lebbenéssel reppent el Mártha asszony a szobából, még a kis Andrist is félrugta siettében (ha ugyan nem szándékosan?)

Uccozu rajta! utánna iramodik Bóka uram is, ha még a kis kapunál lehetséges volna elforoni ne vinne hirt a szomszédba de már késő, a harmadik szomszéd kapuján befelé, hogy panaszát elsorolja a jó komaszonynak.

— Ha elment, majd megjön! tündöklik Bóka uram a kis ajtóban megállva, egyet pödörint kajla bajaszán, aztán a szobába fordúl, hol Andris egyre zokog.

— Még most is pityeregsz? mindjárt megeszlek, hogy hírmondója se légy előbbi élet-mnek, — és egyet rugott a szegény gyermekén, aztán az asztalhoz ment, fejét tenyerére hajtá, majd egyet gondol, előveszi a fenyték keserű vesszejét, Andrishez lép. . . .

— Edes apám! edes apám! megveri az Isten! kiáltá remegve a zokogó árva.

— Engem ver meg? mi? te rút kölyök most is te vagy mindennek az oka! és

kifogástalanul rendben talált; szerdán Igalba ment, hova ép' úgy mint Csurgóra elkisérték a főispán, az alispán, a főjegyző, főügyész s egy alszámvevő. Az alatt a városháznál néhány helybeli mészáros mester panaszában tartott vizsgálatot Falk min. segédfogalmazó. Mielőtt a panaszosok kihallgatására került a dolog, az előszobában igyekeztek kéréssel és fenyegetéssel rábírní a panaszosokat, hogy feljelentésüket vonják vissza. Ketten engedve a pressiónak, vissza is vonták panaszukat annyival inkább is, mert a vizsgálat pártatlanságára nézve megtévesztette őket az a körülmény hogy a polgármester ellen folyó vizsgálat alkalmával a polgármester sógora, Madarász főszámvevő is szerepelt. Sterzfinger Samu panaszos azonban nem volt rábírhható, hogy panaszos kérvényét s az alispánhoz beadott feljelentését visszavonja, minélfogva a vizsgálat tovább foly. A panasz tárgya egyéb iránt — értesülésünk szerint — az, hogy a városi vágóhidnál alkalmazott beles szabályrendelet szerint tartozik 100 frt ovadékpénzt a városi pénztárba befizetni, mely ovadék arra szolgál, hogy a mészárosok által a belesnek átadott belek ára azzal nemfizetés esetén biztosítást nyerjen. A mészárosok megtudták, hogy ez a kauczió nincs a városi pénztárban, a beles pedig azt állította, hogy ő azt a polgármester kezére befizette. Az esetet a mészárosok a alispánnak feljelentették. A beles időközben a polgármester elbocsájtotta, miért az is kereste kauczióját, mire őt a polgármester ki is fizette. A vizsgálat most már azért foly, hogy a polgármester miért nem utalta be a kaucziót a pénztárba, hol annak helye lett volna s miért tartotta magánál. Az új beles kaucziója a múlt hónapban lett a pénztárba befizetve, holott az is már a nyáron átadta a 100 frtot a polgármesternek. Ugy beszélnek, hogy vizsgálat tárgyát fogják képezni azok a számadások is, melyek a király jubileuma ünnepegyére a város és a vármegye által adott 200 frtról szólnak, mert a pénz el

egyed végig huz Andris sajó vállain, ki hogymég egyet ne kapjon, elfojtja sirását. — Ejj, ej, mi dolog ez te Gergely, van e szived? szólt be egy hang az ablakon, ép mikor a második ütésre emelte fel pálcáját; Bóka uram leereszté a magasan tartott sombotot, az ablakra tekintett, hol az öreg szomszédasszony tisztességes arca nézett be.

— Ha beszélni akar kelmed, jöjjön be. Pirosné mit sem félve a dühös ember haragjától, a szobába nyitott. Gergelyhez sietett, vállára tette remegő kezét és így folytató:

Gergely, ez Isten áldjon meg, hát már elfeledted-e azt a jó lelket, ki ott nyugszik a temetőben? miért bántod ezt az ártatlan árva (Andrisra mutatott) bizony ha tudná szegény Eszter, hogy a te szived kivé változott gyermeked iránt, megfordulna koporsójában. Térj Istenhez, meglásd, még ez a kis árva lehet a teistápod öreg napjaidban. Meglehet, nem kerül bele egy év, a te mostani feleséged, ki miatt gyermekedet kinzod, elhagy: ismerem én őt... és...

— És kit ismeresz te vén boszorkány? kiált be harsányan Mártha asszony, ki egy kevés idő óta már az ajtón hallgatódzott; most belépett.

— Téged édes Mártha leányom! téged, ... nem te csábitottad-e gonosz utra az én jó szívű gyermekemet is? te miattad töltött egy évet a tamási börtönben. Négy évvel ezelőtt, mikor e mostani férjednél szolgáltál, nem te biztattad fel, hogy te majd kézre adod könnyűszerrel Gergely tehenét, csak egy selyem viganóra valót adjon az árából? ... mi?... Mártha asszony e szavak hallatára, mint-ha vizet veti volna szájába, úgy elhallga-

van számolva, de többen vannak, kik számláikra még pénzt nem kaptak s most perben állanak a várossal. A számadások a perek mellett a járásbírósnál vannak. Van tehát rá kilátás, hogy a ministeri biztos még néhány napig Kaposváron marad.

* A gőzfertőtlenítő gépek beszerzésével tudvalevőleg megbizta az alispán a vármegye; az alispán felhívta ennélfogva a gyárosokat, hogy tegyenek ajánlatot, vajon 8 darab fertőtlenítő gépet minő áron szállítanak a vármegyének és mennyit engednek az árból akkor, ha 24 darabot vesz tőlük a vármegye. Miután azonban az alispán felhívásából — nyilván tévedésből — kimaradt az, hogy az ajánlatokat mely záros határidőre kell beadni, nem valószínű, hogy a gyárosok egyáltalában tegyenek ajánlatokat. Még pedig azért, mert a vármegye nem zárt ajánlatokat, hanem egyszerű árjegyzéket kér, tehát érdekében van minden gyárosnak megtudni a másik ajánlatának tartamát, hogy a sajátját a szerint készíthesse el, miért egyik gyáros se fogja a másikat megelőzni. Ebben a dologban, azt hisszük, legcélszerűbb volna felhívni a gyárosokat, hogy gyártmányaikból mustrákat állítsanak ki Kaposváron, hol aztán majd lehet összehasonlításokat tenni s a fertőtlenítő gépeket attól szerezni be, kinek gépei legcélszerűbbek és legolcsóbbaknak fognak találni. Ha azonban az alispán ur ezt a versenyt fölöslegesnek tartja, szükséges lesz a fölhívást mindenesetre a záros határidő közlésével kipótolni, hogy a gépek mielőbb rendelkezésük helyeire kerüljenek.

* Új takarékpénztár. Nagy-Bajomban takarékpénztárt alapítanak, melynek részvényei, értesülésünk szerint, már is jegyezve vannak. Pénzintézetek egyre szaporodnak; csak már adna a jó sors jobb időket is, hogy a takarékpénztárak betétei bizonyíthatnák a nép vagyonosodását. A nagybajomi takarékpénztár bizonyára rövid idő alatt jelentékeny intézet lesz

tott, egy kérdő tekintetet vetett férjére vajjon mit szól a dologhoz.

A szobát egy percze mély csend tölté be; az öreg szomszéd asszony Mártha feleletére várt, de a feleletet Gergely adá meg:

— Akármilyen volt, régen volt, ne emlegesdük azt!

— Ne bizony! ne vén szipirtó! patant föl Mártha asszony bátorságot véve férje szavai után és ujjain fűgét mutatott Pirosnéak, majd így folytató: mi gondja arra egy vén boszorkánynak, ki maga sem jobb a diákné vásznánál! — vágta a tisztességes Pirosné szeméi közé.

— De tenálad csak jobb vagyok, tud-e én rá a falu csak ekkorát is, mint a köröm feketéje; te pedig lánykorodban is a falu nyelvén forogtál és ott forogsz menyecske korodban ma is. Azt hiszed, ha Gergely szemét bekötöd, a falu szemét is bekötöd? ... a nappalnak szemé, az éj-jelnek füle van!

— Szeme a napnak, s füle az éjnek! kiáltá Gergely s kezéi ököibe szorultak, s egy mérges tekintetet vet feleségére — — —

— Ugy bizony, ugy Gergely! te semmit se tudsz ugye, de én tudok ám mindent, majd ha ketten együtt leszünk, elmondok mindent, csak a kis Andrist ne bántsd azért a rossz portékáért (Mártha asszonyra mutatott) Isten áldjon meg!

És Pirosné öreges baktatással távozott Mártha asszony pedig férje nyakába borult sirt, zokogott keservesen, mint a kártékony záporos, mi közben csókokkal halmozva el férjét, kit az asszonyi köny és csók már is kiengesztelt, talán el se hiszi, amit Pirosné mesél, higgye a manó!

(Vége köv.)

vármegyénkben, mert Nagy-Bajom Kaposvár után legnagyobb község vármegyénkben, melynek élénk ipari és kereskedelmi forgalma is van.

* Katalin-rózsa. Az ősz kedves virága a Katalin-rózsa, mely eddig csak falusi kerteknek képezte szerény ékességét. A műkertészek azonban felfedezték ezt a szép virágot s különösen Angliában kezdték nagyobb gondnal nemesíteni. Az idén már divat-virág lett belőle s a fővárosban alig van virágkedvelő az előkelőbb társaságokban, kinek a gomblyukában ott ne pompázna egy-egy nemesített, nagyvirágu chrisanthemum. Budapestnek e napokban egyik érdekesebb látványosságát képezi Selnár kertész chrisanthemum kiállítása, melyet tömegesen látogat az érdeklődő közönség.

* A Flóbert-puska már sok bajt és szerencsétlenséget okozott gyermekek kezében; egy ilyenről értesültünk most is, mely abban variál az eddig hallottaktól, hogy ezuttal nem gyerekes könnyelműségről, hanem igazi gonoszságról szól a hír. Egy kereskedelmi iskolai tanuló Flóbert-puskával egy kisebb gimnázista fiúnak arcába lött, csupán azért, mert a kis fiu kötődött vele. A golyó a fiu arczsontjában akadt meg, honnan a gyorsan segélyül hívott orvos szerencsésen kivette. A sebesült ágyban fekvő beteg s arcát a lösebb szerencsés gyógyulás esetére is elégteleníti. A rossz fiu, ki kisebb társát meglötte, valószínűleg elveszi büntetését, de azokat is büntetni kellene, kik a puskát felügyelet nélkül kezébe adták.

* A difteritisz és vörheny, értesülésünk szerint a tabi és csurgói járásban mind gyakribb esetekben jelentkezik; járványról ugyan még nem lehet szó, de a baj könnyen azzá fajulhat. Nagyon helyes volna tehát, ha a vármegyei főorvos előterjesztéséhez képest az alispán mielőbb utalványozna ki néhány száz forintot serumra, hogy a fenyegetett vidéken az védő oltások ozérljából kiosztatnák. Tudomásunk szerint az alispán szívesen utalványozna pénzt, de a házi pénztárban erre nincs, a betegápolási alapról pedig a miniszter beleegyezése nélkül nem szabad. Valóságos szatirája lenne a mi tempós adminisztrációnknak, ha akkorra csakugyan kiütne a járvány, mire a belügyi miniszteriumban az utalványozás iránt való felterjesztést elintézik.

* Változások az államvasutak kezelésében. A m. kir. államvasutak igazgatóságát reformálni szánkózzák. A reformálásra értesülésünk szerint az ad okot, hogy a jelenleg érvényben levő rendszer szerint, az apróbb ügyeket is az igazgatóság össülésben intézi el, mely eljárás sok időt vesz igénybe, az idő pedig a vasutaknál pénz, ezzel takarékoskodni kell. A reform az igazgatóság hatáskörének fokozatos megszorításával és a vezetés decentralizálásával fog megkezdődni. A decentralizálás első lépése az az intézkedés, amely az üzletvezetőségek hatáskörét, az igazgatósággal szemben jelentékenyen kiterjeszti, s kimondja, hogy az igazgatóság csupán fontos ügyekkel foglalkozhatik. A külső pályaszolgálatban az osztálymérnökség mellé külön számveteli kirendeltségek fognak felállítani. Az egészségügyi szolgálat decentralizálása is tervben, van oly formán, hogy minden üzletvezetőségre mellé egy egészségügyi tanácsosi állás szerveztetnék. A szállítások hatáskörét kiterjesztik és sok ügyet, melynek elintézése végett eddig az üzletigazgatóságokhoz kellett fordulnia, önállóan fog elintézni. A forgalmi szolgálatban a reform a forgalomnak kedvezőbb beosztására fog szorítkozni; mindennek előtt a szomszédos forgalmat a távolsági forgalomtól fogják elkülöníteni. Ezen reformok előkészítése részben már megkezdődött és valószínűleg a jövő év folyamán fokozatosan fognak életbe lépni.

A magyar gazdatisztek és erdőtisztok országos egyesülete Bujánovics Sándor elnöke alatt rendes havi választmányi ülését november hó 8-án tartotta Budapesten. Az ügyvezető jelentés föl-hívja a választmány figyelmét a tagok nagymérvű közönyére, melylyel a tagdíj fizetése iránt vállalt kötelezettségüket veszik, miáltal az Egyesület nem lesz azon helyzetben, hogy a nyugdíjintézet irányában vállalt kötelezettségének eleget tehesen. A rendes jelentések és a taglétszám-ban beállott változások elintézése után, ügyvezető bemutatja az elnökséggel szerkesztett körlevelet, mely az évkönyvvel lesz szétküldve s azon kedvezményes megállapodás szövegét, mely a Magyar Gazdák Lapjával, mint az Egyesület hivatalos közlönyével létesített s melybe az Egyesület összes érdekes közleményei köz-zé tétetnek. — Ez egyezés alapján az Egyesület tagjai e szaklapot 8 frt elő-fizetési díj helyett évi 1 frt előfizetési ár-ban szereshetik meg, ha az Egyesület évi 6 frt tagdíjával az 1 frt lap előfizetési ár-t előre küldik be az ügyvezetőséghez (Bu-dapest, IX., Lónyay-utca 7. sz.) Az év-könyv szétküldése már megkezdett s azon tagok, kik még nem kapták meg, az ügyvezetőséghez adhatják be reklamációkat. Az Egyesülethez segély iránt érke-zett kérvények a január havi ülésen fog-nak elintéztetni.

Az új felebbviteli eljárás.

Az új sommás eljárásról szóló törvény-nek azon részét, mely az első fofolyamodásu bíróságok, illetve a járásbíróságok előtti tárgyalást tárgyalja, röviden már megismertettük lapunkban. Ez alkalommal a felebbviteli eljárást kívánjuk ismertetni.

Eddig két alakja volt a felebbvitelnak, u. m. felebbezés az ítéletek, és felfolyamodás a végzések ellen, melyek másodfokulag az ítélő táblánál nyertek elintéztetést. — Az új törvény a felebbvitelnak három alakját ismeri: a felebbezést, felülvizgálatot és felfolyamodást.

Szabály az egyszeri felebbvitel, a felebbezés. Másodsorban csak pusztán a jogkérdésre vonatkozó felülvizgálatnak van helye a felfolyamodás úgy mint eddig, végzések elleni jogorvoslati mód. — Maga a felebbezés szintén két féle. Az elsőnél a pör egész terjedelmében újabb formális tárgyalás alá kerül, hol a feleknek is ugyanazon szerep jut, mint a járásbíróság előtt lefolytatott tárgyalásnál; a tárgyaláson megjelenve (maga, vagy megbízottja által) tényállásokat, nyilatkozatokat hozhat föl és a járásbíróság által eszközölt bizonyítás felvételének ismétlését kiegészítést kívánhatja. Ha azonban felek úgy találják, hogy a járásbíróság előtt előadottak alapján a másodbíróság alaposan felülvizsgálhatja az ügyet, az mellözve a tárgyalást a hozzá beérkezett iratok, bizonyítékok alapján itél. Ez a felebbviteli eljárás nyilvános előadás után.

A járásbíróságok felebbviteli hatósága illető törvényszékek. Felebbezési határidő 15 nap, mely szóval, vagy írásban jelentendő be, megjegyezve, hogy a felebbező az ítéletet egész terjedelmében, vagy melyik részben támadja meg s annak minő megváltoztatását kéri s egyuttal előadja új bizonyítékait.

A felebbezési eljárásra ép úgy idéztetnek a felek, mint az első bíróság előtti tárgyalásra. Ha a felebbező ellenfele a felebbezésben foglaltak ellen oly ténybeli nyilatkozatokat tenni, vagy bizonyítékot fölhozni kíván, melyek az első bírósági tárgyalásnál fel nem hozattak, ezt az idézés első felében, a felebbező bíróságnál előkészítő iratban teheti; melynek másod-példánya az ellenféllel is közlendő.

A felebbezés másik módja a nyilvános előadás szerinti. Ha az első bíróság ítéle-

tében meg nem nyugvó fél felebbezésében kijelenti, hogy szóbeli tárgyalás nélkül kívánja felebbezését elintéztetni, a felebbezés azzal közöltetik a másik féllel, hogy ha ő szóbeli tárgyalást kívánja, ez iránt kérelmét a felebbezési bíróságnál 8 nap alatt jelentse be. Ha ezt teszi, szóbeli tárgyalás tartatik, ellenesetben az ügy előadás után intéztetik el.

A felebbvitel másik módja a felülvizsgálat. Enek a törvényszékek, mint másodfokú bíróságok ítéletei, s a járásbíróságok oly ítéletei ellen van helye, melyeknél a törvény a felebbvitelt kizárja (50 frt értékben aluli pereknél). Itt nem a ténykérdések vétetnek bírálat alá, de az, hogy a sérelmesnek talált ítéletet hozó bíróság helyesen, vagy helytelenül használta-e a jogszabályt? Az illető felebbviteli bíróság tehát a kérdésnek csak jogi oldalát vizsgálja és azt, hogy az eljárási bíróság nem sértette-e meg valamely alaki jogszabályt?

A felülvizsgálati kérelem másodfokú ítélet ellen írásban és csak ügyvéd által adható be; és csak azon fél által, ki az első fokú ítélet ellen már felebbezéssel élt. Ezen kérelemre az ellenfél, szintén ügyvéd által a felülvizsgálati bírósághoz választ nyújthat be. Az első és felebbezési bíróságnál nem érvényesített tényeket és bizonyítékokat a felülvizsgálatnál még mindig fel lehet hozni.

Az 50 frt értékben aluli perekben hozott járásbírósági ítéletek ellen irányuló felülvizsgálati kérelem szóval, vagy írásban jelenthető be, az ellenfél erre szintén válaszolhat írásban. A végzések elleni jogorvoslat, a mennyiben a törvényben megvan engedve mint eddig, továbbra is a felfolyamodás marad.

Az új törvény, mely mint látni való, igen sok üdvös, tejesen új elvet hoz be az igazság szolgáltatásba; hogy be fogja z váltani a hozzá fűzött várakozásokat (jó, gyors és olcsó igazszolgáltatás): a jövő titka.

Szerkesztői üzenetek.

Pap Mihály urnak, Kaposvár. Ön levelet intézett hozzám, melyre távollétem miatt azonnal nem válaszolhattam. Teszem azt most e helyen, mert ön levelének e lap-ban való közzétételét is kívánja.

Legyen tehát kívánsága szerint.

A hozzám intézett levél következő:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Mintán b. lapja 91-ik számában velem is foglalkozott, az igazság érdekében kijelentem, hogy Darnai Béla tölem nem vette meg azon földarabot, de csak egy kis fortélyal szeretett volna hozzá jutni. Hogy pedig miképen került a város tulajdonát képező ingatlan az én birtokomba? arra könnyű a felelet.

En a kérdéses ingatlant Bénics Antal kaposvári polgártól vettem rendes szerződés útján, mely szerződést Tek. Vörös János ügyvéd ur állított ki, mely ma is megtekintendő dr. Zánkay ur irodájában.

Azon himpeller frátereket, kik hazug hírekkel úgy a szerkesztő urat, mint az olvasó közönséget tévútra vezetik, jó lenne nyilvánosság, a hozni.

Azen reményben, hogy leveletem közölni fogja a szerkesztő ur, tisztelettel vagyok

PAPP MIHÁLY, s. k.

Nos hát t. Papp Mihály ur, ön alaposan félreértette a Kaposvárnak erre az ügyre vonatkozó közleményét, mely bizonyára nem azért íródott, mintha én az ön személyével foglalkozni kívántam volna.

Mert lássa! — Tény az, hogy önt és a várost, mint tki tulajdonost azért a földért Darnay megperelte. Van-e igazsága Darnaynak, vagy csak — mint ön állítja — fortélyoskodik, azt a kir. törvényszék fogja megmondani; hogy azonban pöröl, az bizonyos — és ezt a hirt nem kellett himpelleréktől megtudnom, mert ecről a törvényszék iktatója ad felvilágosítást.

Hiszem, hogy ön Bénicstől vette a birtokot, sőt azt is, hogy a szerződést Vörös János csinálta.

Ámde az mind közönyös dolog, az örök dolga: Darnay-é, ön, Bénicsé és talán Vörös János-é is; a kérdés súlypontja azonban az, hogy miképen szerezte a birtokot meg Bénics?

Mert ha Bénics a várostól megvette, hova fizette annak vételárát, miután ily pénzt a városi pénztárban nem kezelnek. Ha nem vette meg, miért nem bírja azt a város? Fizettek-e a városnak azért az időtől fogva, mióta önköri bírják, hasznobért?

A város vagyonáért felelős a polgármester és az ügyész, a városi gazdasági tanácsos pedig köteles a város vagyonát és annak jövedelmeit nyilvántartani.

Az időben pedig, mikor Bénics szerződése kelt, Vörös János városi ügyész, Németh Ignác pedig polgármester volt.

Higye el Papp ur, hogy nagyon érdekes dolog az, miként a város ingatlant eladja a polgármester és az ügyész, a birtokot a vevő birtokába is bocsátják, ki azt évekig bírja, aztán tovább eladja; — a város képviselőtestülete azonban az eladásról mit sem tud, nem tud róla se a vármegye, se a minister, pedig ezeknek a forumoknak szintén joguk van beleszólani egy oly szerződésbe, mely a város törzsvagyonának elidegenítését czélozza.

A vételár pedig sehol sincs.

De nincs a város éveken át beadott számadásában egy szó se annak az ingatlan-nak a hasznairól.

Pedig ezek a számadások a város gazdasági tanácsosa, számvevője kezén keresztül mentek, de egyik se vette észre a földjövödelmének hiányát. Még a vármegye főszámvevője se...

En azt hiszem, hogy ilyesmit a városi tanácsnak is tudnia kellene; ámde hogy tudhassa, mikor már alig van t a n á c s? Mert hisz évek óta elhalt, el távozott, lemondott tagjai helyett nem választ a képviselőtestület újakat, kik talán jobban érdeklődnének az ily ügyek iránt is, mint az eddigiek.

Egyébként megjegyzem, hogy egyáltalán nem kételkedem abban, hogy a kérdéses földet ön jóhiszeműleg bírja; hanem azt, hogy a város ingatlanai ily megfoghatlan módon kerülnek idegen kezekbe, elég érdekesnek és fontosnak találtam arra, hogy figyelmezhessen rá a hivatalvizsgáló főispánt.

Szerk.

M. Mihály Kiliti. A lapot küldjék; a két hirdetés 1—1-szeri közlése 3 frtjával 6 frt.

B. Székesfehérvár. Az előfizetés lefogyott; ha nem intézkedik, a lap küldését beszüntetjük.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos

CSONDOR JÁNOS.

HIRDETÉSEK.

1894. 1527.

Pályázati hirdetmény.

Kiliti nagy község I-ső szülésznoi állásra pályázat hirdettetik.

Ezen állással utólagos 1/4 évi részletekben fizetendő 70 frt kézpénz s a szabályrendeletileg megállapított működési s látogatói díjjak vannak egybekötve.

A választás 1894. év december hó 6-án d. e. 10 órakor lesz megtartva Kiliti község házában a községi képviselő testület által.

Az állás 1895. év január hó 1-én elfoglalandó lesz.

Somogy Kiliti 1894. év nov. hó 14-én.

Mészáros Mihály
okl. jegyző.

Lukszics Ambrus
bíró.

1525j. 1894.

Arverési hirdetmény.

Kiliti község alolított eljárásága köz-hírré teszi, hogy Kiliti község volt urbéres érdekeltiségeinek tulajdonát képező vadászati joga egymásután következő 6 évre, vagyis 1895. év január hó 1-től, 1901-ik év december hó 31-ig nyilvános árverésen Kiliti község házában **1894. év december hó 6-án d. e. 9 órakor** a legtöbbet ígérőnek bérbeadni fog.

Az árverési feltételek a Kiliti jegyzői irodában bármikor megtudhatók.

Kelt Kiliti 1894. november hó 14-én.
Mészáros Mihály Luksziós Ambrus
okl. jegyző. bíró.

7690. sz.

kir. ú. 1894.

Arlejtési hirdetés.

A kaposvári kir. ügyészség felügyelete alatti központi, ugy szigetvári, osurgói, nagy-atádi, marczali, lengyeltóti, tabi és igali kir. járásbírói fogházakban letartóztatott foglyok élelmezésének, valamint a beteg foglyok számára orvosi rendelvény alapján kiszolgáltató élelmi szerek és adagoknak az 1895. évi január hó 1-től, december hó 31-ig terjedő egy évre, esetleg 1897. év végéig terjedő 3 évre leendő biztosítása iránt a nevezett kir. ügyészség hivatalos helyiségében folyó 1894. évi december hó 6 napján d. e. 10 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekapcsolt nyilvános szóbeli árlejtés fog újból megtartatni.

Miről a vállalkozni kívánók azzal értesítettek, hogy 50 kros bélyeggel ellátott, s az alábbi kellékeknek megfelelőleg kiállított és írásbeli zárt ajánlatok az árlejtés megkezdéséig alulírt kir. ügyészségnél nyújtandók be. Később érkező ajánlatok, valamint az árlejtés után tett utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az írásbeli ajánlatokban számokkal és betűkkel kiírva külön ajánlat teendő: 1. a rendes étadagokra nézve 56 degr. kenyérral együtt; 2. a bőjti (112 degr. kenyér) étadagokra nézve, végül 3. a betegek számára kiszolgáltató étkre nézve, mely utóbbi ajánlatnál a számvölíleg megállapított kikiáltási árakhoz viszonyított százalékos leengedés mennyisége tüntetendő ki.

Megjegyeztetik, hogy a beteg foglyok részére az étrendben felsorolt különféle fokozatu étadagokon felül kiszolgáltató egyéb élelmi cikkekért a vállalkozó az alább kiűntetett kikiáltási áraknak alpjául szolgált árjegyzékben foglalt áraknak megfelelőleg fog kielégíteni.

A bánatpénz 1200 forintban állapítottván meg, ez képzében, vagy biztosítékul elfogadható értékpapirokban az ajánlathoz melléklendő, a szóbeli árlejtésben résztvevők által pedig az árlejtés megkezdése előtt leteendő, megjegyeztetvén, hogy még le nem bonyolított más vállalatok letétben levő biztosítéka, illetőleg az erre való hivatkozás az itt kívánt bánatpénzt nem pótolja.

A kir. ügyészség előtt ismeretlen vállalkozók előéletüket és vagyoni állapotukat a zárt ajánlathoz melléklendő, illetve az árlejtésnél bemutatandó helyhatósági bizonyítvánnyal igazolni tartoznak.

A beteg étadagok kikiáltási áráról, valamint a részletes árlejtési feltételekről a kir. ügyészség irodájában a hivatalos órák alatt értesítés nyújtatik.

Az árlejtési feltételek ismerete, ugy az, hogy ajánlattevő magát ezen feltételeknek aláveti, az írásbeli ajánlatokban kifejezetten megemlítendő.

Kaposvár, 1894 november 20.

Psik
kir. ügyész.

00000000000000000000

Dr. Fonyó (Friedländer) Ignác
egyet. orvostudora nemi és bőrbetegségek
specialis orvosa.Kaposvárott, sétater-utca 21. a
Szarvas vendéglő mellett.

3-3

00000000000000000000

„PLUTOS“

kittünő izomerősítő szer lovak és más gazdasági állatok részére.

Verseny- és futólovaknál preservatívumként használva, bámulatos hatású.

Fáradtság, kimerülés esetében, ugyszintén izületi és izomszusz, merevség, vállbénaság, sántaság stb. bajoknál bedörzsolése biztos hatású.

Kimaradhatlan sikerrel használható a legmakacsabb hűdési esetekben. 2-30

Számталanszor kipróbálva bebizonyult, hogy az állatok ellankadása, fáradtsága folytán az izomzatban képződött „tejsav“ a **Plutos**sal való bedörzsolés után gyorsan felszívódik, miáltal az állat csakhamar visszanyeri izmai rugalmasságát. — **E megbecsülhetlen gazdasági kincs** egyedül rakatára a feltalálónál:**Tárczay István**

gyógyszerésznél Zomborban.

Elismerő nyilatkozatok s a kísérletek eredményei betekintheők.

Egy üveg ára használati utasítással együtt
1 frt 20 kr; 5 üveg 5 frt.**Uj bazár megnyitás.**

A n. é. közönség szives tudomására hozom, hogy helyben, **Kohn Ignác** szappangyáros ur házában egy

7-0

BAZÁRT

nyitottam,

hol igen szép és értékes
tárgyakcsak 7 és 15 krért
kaphatók.A n. é. közönség szives
pártfogását tisztelettel kéri**Münz József.**

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Kittünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja. — Természetes izét kellemessé teszi,

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer“ előnyös szolgálatot tesz.

Ujabban a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az Ágnes-forrás savanyuvize.

Ujabb orvosi bizonylatok az Ágnes-forrásról Mohán.

A mohai Ágnes-forrás vizét hosszú évek során át rendeltem s jó szolgálatot tesz a gyomorhurut, a vékony belek hurutos állapota, hólyaghurut és torokhurut eseteiben.

Budapest, 1892. márczius hava.

Dr. Kéti Károly,
ny. r. egyet. tanár.

Kötelességemnek tartom értesíteni, hogy a lefolyt kolera-járvány alatt mohai Ágnes-forrását kittünő sikerrel rendeltem. A gyomor és bél működését rendkívül hathatósan támogatja, a nélkül, hogy mint a többi savanyuvizek nagy része korgást és hasmenést okozna. Örömmel konstátálhatom, hogy nemcsak a hazai, hanem a külföldi ásványvizek között is legselő helyen áll.

Budapest, 1892. november 17.

Dr. Glaser Marcel.

A mohai Ágnes-forrás vizét, mint a természet által adott egyik megbecsülhetlen kincset, a legnagyobb mérvben szoktam orvosi gyakorlatomban betegeknek ajánlani; a kórjavalat, melyeknél ezen vizet adom, heveny és idült gyomorhurut, az eredmény minden esetben kielégítő.

Adja Isten, hogy a külföldi hasonczélra alkalmazott vizeket teljesen kiszorítsa hazánk ásványviz-forgalmából.

N.-Szalonta, 1892. október 20.

Dr. Deme Béla,
járás és Biharm. t. b. főorvosa.

A kolera-megbetegedés ellen préservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszer-tárában,
fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.Országos
főraktár**Édeskuty L.**

BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

cs. és kir. és
szerb kir. udv.
ásványviz-
szállítónál.

HOLCZER IZIDOR

fűszer- és csemege kereskedése Kaposvárott,
a Korona-utcában.

Az őszi és téli időnyre való tekintettel fűszer- és csemege-üzletemet a legkiválóbb **idényozikk**kel szereltem föl, hogy a t. közönség legválasztékosabb igényeit is kielégíthessem.

Különösen felhívom a t. közönség figyelmét:

Tea

készletemre, melyből olcsó áron a legválogatottabb minőségű tea-fajokból szolgálhatok.

Rumok,

kittinő minőségűek nagy választékban.

Liqueurök,

minden nevezetesebb gyártmány c. nemből.

Sajtokból

minden kedveltebb különlegesség.

GRÓF KEGLEVICH ISTVÁN
PROMONTOR.
3 üveg vételnél 10% engedmény.

1/1 üveg ****
1/2 » ****
1/1 » ***
1/2 » ***
1/1 » *
1/2 » *

frt	kr.
3	50
2	—
2	60
1	50
1	60
1	—

Halak,

halikra, ájók, szardínia, szardella, s egyéb fin., olajban konzervált halak.

Husneműek,

sonkák, szalonnák híres debreczeni és kolosvári.

Virslík

és egyéb finom töltelékek.

Szilvórium

legfinomabb minőségűek.

Borok

a magyarádi és ménesi bortermelők szövetkezetének pinczejéből.

Tea-sütemények, Czukorkák

igen nagy választékban, melyek finomságuk és csinos kiállításuknál fogva asztaldiszítással, sőt **karácsonyfákra** is kiválóan alkalmasak.

Ezenfelül ajánlom egyéb első minőségű fűszer- és csemege áruimat is.

Kivánatra részletes árjegyzékkel szolgállok úgy helybeli, mint vidéki vevőimnek.

Kiváló tisztelettel

Holczer Izidor

fűszer- és csemege kereskedő.